

postanka, kao na pr. Lumbarda. Ta su se topografska imena iz XIV. i XV. vijeka održala i danas. Rijetko se kada prevode ta imena na latinski, kao Zečije brdo — Mons leprorum ili na talijanski, kao na pr. Mala Krtinja — Cartigna piccol, Mali Vučjak — Ulciacho piezolo.

U vezi sa stanovništvom progovorit ćemo i o naseljima na otoku Korčuli. O samom smo gradu već govorili, a sada da vidimo nešto o selima. Glavna sela na otoku Korčuli bijahu u ovo doba Blato, Smokvica, Čara i Žrnovo. Samo za ta sela imamo u izvorima zabilježene gestalde i polšćike. Spominje se u izvorima i Pupnat, kuće i stanovnici u njemu, ali se nigdje u dosad nađenima i proučanim dokumentima ne navode za nj spomenuti niži činovnici, iako je u sačuvanom fragmentu zapisnika velikog vijeća od g. 1398.—1404. redovito zabilježen svaki izbor. To je dakle bio maleni zaselak, koji je u upravnom pogledu pripadao pod Žrnovo. Svako je selo imalo osim obitavanog prostora i svoje područje, koje se nazivalo districtus ili territorium. Dakako i grad je imao svoj districtus. Spominje se nekad i districtus Pupnata, dok opet na drugom mjestu veli se za Pupnat, da se nalazi u distriktu žrnovskom. Zapadno od grada Korčule postoji danas naselje Kneža; lokalitet pod tim imenom javlja se već u XIV. stoljeću i navodi se pače njegov distrikt, što dokazuje, da je već i tada postojalo tu kakvo malo naselje, a g. 1409. spominje se uistinu i jedna kuća u Kneži. Kneža je tada već bila neki maleni zaselak. Ti su zaseoci, u širem smislu riječi, pripadali pod distrikt većeg jednog naselja u blizini, ali su oni kao takvi imali također svoj vlastiti uži distrikt unutar onog većeg. Zato je eto i razumljivo, zašto se za Pupnat bilježi nekad, da je u distriktu žrnovskom, a nekad ima spomena o njegovu vlastitom distriktu. I Kneža je bila zaselak žrnovski. Osim ovih značenja riječ je districtus imala nekad i najšire značenje, naime onda, kad se njome označivao čitav teritorij korčulanske komune izvan grada. Imamo u izvorima na pr. ovakav navod: civitas et districtus Curçule. Dakako osim kuća u selima i zaseocima bilo ih je raspršenih i po čitavom ostalom otoku.

U izvorima se spominju kuće stanovanja u Lumbardi, čak jednom prigodom i ljudi, koji tamo borave. Premda je predio Lumbarde bio u starom vijeku u grčko i rimsko doba nastavan, u ovo doba srednjeg vijeka to nije bilo nikakvo stalno naselje, već su tu jedino Korčulani, koji su u tom predjelu imali svojih imanja,